

Міністерство внутрішніх справ України
Львівський державний університет внутрішніх справ
Навчально-науковий інститут права та правоохоронної діяльності

ТЕОРЕТИКО-ПРИКЛАДНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ

Збірник матеріалів
ІХ Всеукраїнської науково-практичної конференції

12 грудня 2025 року

Львів

УДК 34(477)(063)
Т 33

Рекомендовано до розміщення в електронних сервісах ЛьвДУВС
Вченою радою навчально-наукового інституту права
та правоохоронної діяльності
Львівського державного університету внутрішніх справ
(протокол від 17 грудня 2025 року № 5)

*За загальною редакцією
Івана Красницького,
кандидата юридичних наук, професора,
директора навчально-наукового інституту права
та правоохоронної діяльності
Львівського державного університету внутрішніх справ*

т 33 **Теоретико-прикладні проблеми правового регулювання в Україні :**
матеріали ІХ Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Львів,
12 грудня 2025 року) / за заг. ред. І. В. Красницького. Львів : Львівський
державний університет внутрішніх справ, 2025. 600 с.

У збірнику подано тези доповідей, оприлюднені на ІХ Всеукраїнській науково-практичній конференції «Теоретико-прикладні проблеми правового регулювання в Україні», що відбулась у Львівському державному університеті внутрішніх справ 12 грудня 2025 року. Проаналізовано теоретичні та практичні проблеми сучасного стану розвитку правової системи України, а також окремі її елементи.

Для наукових і науково-педагогічних працівників закладів вищої освіти та наукових установ, здобувачів вищої освіти, практичних працівників та широкого читачького загалу.

The collection contains abstracts of reports published at the IX All-Ukrainian scientific-practical conference «Theoretical and applied problems of legal regulation in Ukraine», which took place at the Lviv State University of Internal Affairs on December 12, 2025. Theoretical and practical problems of the current state of development of the legal system of Ukraine, as well as some of its elements are analyzed.

For scientific and scientific-pedagogical workers of higher education and research institutions, applicants for higher education, practical workers and the general public.

Опубліковано в авторській редакції.

УДК 34(477)(063)
© Львівський державний університет
внутрішніх справ, 2025

РУДЮК Катерина, БЛЯХАРСЬКИЙ Ярослав СПІВВІДНОШЕННЯ ГЕНЕРАЛЬНОГО ПЛАНУ НАСЕЛЕНОГО ПУНКТУ ТА КАТЕГОРІЇ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ В СИСТЕМІ МІСТОБУДІВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ УКРАЇНИ.....	365
САВЧИН Михайло ІНСТИТУЦІЙНА СТІЙКІСТЬ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ В ЕКСТРЕМАЛЬНИХ УМОВАХ.....	368
СТАСІВ Оксана ОСОБЛИВОСТІ НАДАННЯ ПРАЦІВНИКАМ, ЗАЙНЯТИМ НА РОБОТАХ ЗІ ШКІДЛИВИМИ УМОВАМИ ПРАЦІ, ЛІКУВАЛЬНО-ПРОФІЛАКТИЧНОГО ХАРЧУВАННЯ.....	374
СТРУТИНСЬКА Юлія ПРОБЛЕМИ ПРИВАТНОГО ПРАВА УКРАЇНИ В УМОВАХ ОНОВЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ТА ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ.....	377
ХОМКО Леся НАСЛІДКИ СКАСУВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО КОДЕКСУ ДЛЯ ГОСПОДАРСЬКИХ ДОГОВОРІВ.....	381
ЧИРИБАН Вікторія, МЕЛЕХ Любомира ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕЧНИХ УМОВ ПРАЦІ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ: ПРАВОВІ МЕХАНІЗМИ ТА ПРОБЛЕМИ.....	384
ЯНОВИЦЬКА Анна ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОЦЕДУРАХ БАНКРУТСТВА.....	387

СЕКЦІЯ 4

ПРОБЛЕМИ ПРИВАТНОГО ПРАВА УКРАЇНИ В УМОВАХ ОНОВЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ТА ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

АНДРІЄНКО Ірина ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА ЛЮДИНИ НА СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ В КОНТЕКСТІ ВОЄННОГО СТАНУ.....	392
БЕРЕЗОВСЬКА Вероніка, ЦЕРКОВНА Олена ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ НЕПОІМЕНОВАНИХ ДОГОВОРІВ.....	396
БОРИСЛАВСЬКИЙ Ростислав ЗАХИСТ ПРАВ ДИТИНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ.....	399

Вероніка БЕРЕЗОВСЬКА
здобувач вищої освіти Інституту права та безпеки
(Одеський державний університет внутрішніх справ)

Олена ЦЕРКОВНА
професор кафедри цивільно-правових дисциплін
Інституту права та безпеки,
кандидат юридичних наук, доцент
(Одеський державний університет внутрішніх справ)

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ НЕПОІМЕНОВАНИХ ДОГОВОРІВ

У сучасному цивільному праві України важливе місце займає категорія непоіменованих договорів – договірних конструкцій, можливість укладення яких прямо не передбачена в актах цивільного законодавства. Прикладами таких договорів можуть бути угоди про надання медичних, освітянських, аудиторських, маркетингових, рекламних, ритуальних та інших послуг. Хоча Цивільний кодекс України (далі – ЦК України) не оперує терміном «непоіменовані договори», їх правова природа впливає із загальних засад приватного права, зокрема принципу свободи договору (статті 6, 627 ЦК України). Це надає можливість сторонам вільно визначати зміст договору, включаючи навіть ті правовідносини, які не мають прямого законодавчого регулювання [4].

Непоіменовані договори у цивілістичній науці ще називають нетиповими, аномальними або договорами незвичайного змісту. Однак найбільш усталеним позначенням є саме термін «непоіменовані», що обумовило поділ договорів на поіменовані (тобто передбачені законодавством) та непоіменовані. Така класифікація дозволяє враховувати розвиток договірних відносин у відповідь на зміну суспільних потреб, зростання ролі нематеріальних активів і розширення сфери приватного регулювання.

Особливої уваги набуває питання укладання непоіменованих договорів у сфері інтелектуальної власності. Незважаючи на широке використання подібних договорів, наукове осмислення їх правової природи, мети та ознак залишається фрагментарним. Проблематика визначення таких договорів значною мірою спирається на розуміння їх неврегульованості в нормативних актах. При цьому неврегульованість має стосуватись не лише назви чи загального опису договору, а й конкретного змісту, предмету та правової мети. Окрема складність виникає при розмежуванні непоіменованих договорів та змішаних. Відповідно до частини 2 статті 628 ЦК України, змішаним визнається договір, що містить елементи різних договорів [4]. Проте така конструкція може включати також і елементи непоіменованих договорів, що створює перетин між цими двома категоріями.

Доцільним є поділ непоіменованих договорів на унітарні (єдині нові конструкції) та змішані непоіменовані договори (комбінації елементів різних договорів без визначення у законі) [1, с. 149].

Ще однією особливістю є існування комплексних договірних конструкцій, які поєднують ознаки різних правових режимів – цивільного, трудового, корпоративного тощо. Прикладом є договір між роботодавцем і працівником, який виконує трудову функцію зі створення об'єкта інтелектуальної власності, що згодом передається до статутного капіталу юридичної особи. У такому випадку аналіз непоіменованого договору має враховувати не лише ЦК України, але й спеціальні акти, що поширюють свою дію на суміжні сфери приватного права [4].

Непоіменовані договори – це результат реалізації принципу свободи договору у поєднанні з динамікою цивільного обороту. Їх існування виправдане з практичної точки зору, оскільки дозволяє врегульовувати правовідносини, не охоплені існуючими договірними конструкціями. Відсутність законодавчого врегулювання щодо назви, предмету або істотних умов договору є ключовою ознакою його непоіменованості. Подальший розвиток доктрини та правозастосовної практики потребує уточнення ознак, класифікації та методології регулювання таких договорів [3, с. 15].

Так, Ігнатенко А.А. зазначає, що застосування непойменованих договорів пов'язане з деякими проблемами. Одна з проблем полягає в тому, що сторонам непойменованого договору необхідно самостійно визначати його зміст, включаючи його назву, предмет, умови, права та обов'язки сторін. Це може призвести до виникнення спорів між сторонами договору в майбутньому. Інша проблема полягає в тому, що в разі виникнення спору між сторонами непойменованого договору суду може бути важко визначити, які норми права слід застосовувати для вирішення цього спору [1, с. 149].

Природним продовженням загальної характеристики непоіменованого договору є визначення загального підходу до застосування норм чинного законодавства щодо таких договорів. У науковій юридичній літературі висловлюються різні думки щодо того, які саме цивільно-правові положення слід застосовувати: спеціальні норми, що регулюють окремі види договорів, загальні положення цивільного законодавства, або ж за аналогією – закону чи права [2, с. 35–38]. В першу чергу до таких договорів слід застосовувати загальні норми про цивільно-правові договори. Що стосується норм, які регулюють окремі типи договорів, то вони можуть бути використані при регулюванні змішаного непоіменованого договору – за умови, що такі положення не суперечать його суті.

Підсумовуючи викладене, слід наголосити на необхідності закріплення у законодавстві визначення поняття «непоіменований договір» із чітким зазначенням його характерних рис і основ регулювання. Таке нормативне закріплення створить підґрунтя для формування цілісної теоретичної концепції непоіменованих договорів у межах цивільного права, а також сприятиме спрощенню їх укладення та виконання на практиці. Подальше дослідження цієї

проблематики дозволить ідентифікувати ті договірні моделі, які завдяки широкому застосуванню та усталеній практиці можуть у перспективі бути включені до переліку поіменованих договорів із відповідним законодавчим регулюванням у межах Цивільного кодексу України.

Список використаних джерел

1. Ігнатенко А.А. Непоіменовані договори у цивільному праві України. *Договори в умовах миру та війни (до 90-річчя з дня народження В. Луця): матеріали Всеукр. наук. конф.*[Електронне видання]. за заг. ред. Є. Харитонova, І. Давидової; НУ «Одес. юрид. академія». Одеса: Фенікс, 2023. С. 148-151.
2. Коваленко І.А. Змішані та непоіменовані договори в міжнародній торгівлі. *Innovations and prospects of world science. Perfect Publishing*, 2022. С. 16.
3. Пилипенко С. Особливості правового регулювання відносин за договором, укладеним в електронній формі. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. С. 48-53.
4. Цивільний кодекс України : Закон України від 16 січня 2003 р. № 435-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40-44. ст. 356. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.